

k exekuci zabavením, po případě i prodejem hmotných movitých věcí dlužníkových po rozumu předpisů § 103 vlád. nař. č. 8/1928 Sb. a násl.

Před vydáním příkazu k plnění a rozhodnutím o případných námitkách proti němu není tedy vlastní exekuce (zabavením a prodejem movitých věcí) pro peněžní plnění vůbec přípustna.

Nález ze dne 6. listopadu 1937 č. 15.262/37.

Pro zodpovězení otázky, je-li osoba závod provozující »nabyvatelem závodu« podle § 171 poj. zák. č. 221/24 Sb. ve znění zák. č. 184/28 Sb. je nerozhodno, zda závod provozuje rite a oprávněně.

Na sporu byla otázka, zda pro posouzení, kdo jest »nabyvatelem závodu« podle § 171 zák. č. 221/24 ve znění zák. č. 184/28 Sb. jest významnou skutečností, zda závod zejména se stanoviska živnostenskoprávního jest provozován osobou oprávněnou.

Dle § 171 cit. zákona ručí ten, kdo nabyl závodu (hospodářství), za pojistné, jež měl platiti předchůdce Nejvyšší správní soud vyslovil již v nálezu Boh. A 8583/30, jehož se i naříkané rozhodnutí dovolává, zabývá se výkladem pojmu »nabytí závodu«, že slova ta neznamenaají nic jiného, nežli jakýmkoli způsobem nastoupiti v předchůdcovu hospodářskou činnost výdělečnou na vlastní účet a nebezpečí.

Z uvedeného se podává, že »nabyvatelem závodu« ve smyslu cit. § 171, ručícím za pojistné dluhované předchůdcem, není myšlena osoba, která snad nabyla vlastnictví k provozovacím prostředkům, resp. místnosti nebo budovy závodu předchůdcova, po případě oprávnění k jeho provozu, nýbrž toliko ona osoba, která objektivně totožný závod skutečně na svůj účet provozuje, neboť jen tato osoba nastupuje v předchůdcovu hospodářskou činnost výdělečnou, tak jak shora uvedeno.

Záleží-li však pro vznik ručební povinnosti dle cit. § 171 jediné na faktickém provozu identického závodu, nemůže pro zodpovězení otázky, je-li osoba závod provozující n a b y v a t e l e m podle uvedeného § 171, již záležeti na tom, zda závod provozován rite a oprávněně.

Nález ze dne 6. listopadu 1937 č. 2025/35-6.

Zrušil-li úřad II. stolice zcela odsuzující trestní rozsudek I. stolice z důvodů zániku trestnosti, nemůže býti obsahem zrušovacího rozhodnutí II. stolice dotčeno žádné subjektivní právo odsouzeného v I. stolici, jež by nejvyšší správní soud byl povolán chrániti, ať jest obsah důvodů rozhodnutí II. stolice jakýkoli.

Rozsudkem policejního trestního soudu I. stolice byl stěžovatel uznán vinným přestupkem § 45 zák. čl. XL: 1879, jehož se dopustil tím, že užíval neoprávněně titulu »měřiče«. Naříkaným rozhodnutím žalovaný úřad zrušil tento rozsudek podle § 204, odst. 2, bodu 3 pol. tr. řádu pro promlčení trestnosti a zastavil další ří-

zeni. Stížnost podaná na toto rozhodnutí, obracejíc se proti odůvodnění naříkaného rozhodnutí, dovozovala, že stěžovatel byl oprávněn užívati titulu »měřiče« a žádala, aby odůvodnění naříkaného rozhodnutí bylo zrušeno. Soud k tomu uvedl: I když výrok úřadu I. stolice byl zrušen naříkaným rozhodnutím z důvodu promlčení trestnosti činu kladeného stěžovateli za vinu, nedoznal tím stěžovatel žádné právní újmy, neboť policejní trestní soud II. stolice přihlíží z úřední povinnosti k tomu, zda trestný čin, o který jde, není promlčen a musí zrušiti rozsudek úřadu I. stolice, dospěje-li k závěru, že promlčení nastalo. Poněvadž pak z naříkaného rozhodnutí jde jasně najevo, že rozsudek úřadu I. stolice byl zrušen v celém rozsahu, takže po právu neexistuje, nebylo naříkaným rozhodnutím dotčeno žádné subjektivní právo stěžovatelovo, jež nejvyšší správní soud jedině je povolán chrániti.

Nález ze dne 17. listopadu 1937 č. 949/35-6.

Při volbě zemského (okresního) výboru nelze pro přikázání mandátů nerozdělených podle § 45 řádu volení do zemských (okresních) zastupitelstev pokládati za stranu, která dosáhla většího počtu hlasů, onu stranu (skupinu stran sdružených), jíž připadl větší počet hlasů při volbě zastupitelstva, nýbrž jen onu, která má větší počet hlasů v zastupitelstvu.

Podle ustanovení 2 odst. § 71 řádu volení do zemských a okresních zastupitelstev (zákon ze dne 14. dubna 1920 č. 330 Sb. z. a n. ve znění zákona ze dne 14. července 1927 č. 126 Sb. z. a n., pokud se týče zákona č. 58/35 Sb. z. a n.) koná se volba okresního výboru podle obdoby § 54 až 57 tohoto zákona o volbě zemského výboru.

O volbě zemského výboru stanoví pak předpis 2. odst. § 56, že komise při volbě užije obdobně ustanovení § 45 až 49 o volbě zemského zastupitelstva s odchylkou, že i strana, která nemá tolik členů, kolik činí číslo volební, může obdržeti zastoupení v zemském výboru.

Podle § 45 provede se rozvrh mandátů členů zemského zastupitelstva tím způsobem, že se vypočte číslo volební, dělí se jím počet hlasů, odevzdaných pro každou kandidátní listinu, načež volební komise přikáže každé straně tolik mandátů, kolikráte jest volební číslo obsaženo v součtu hlasů pro stranu tu odevzdaných, při čemž kandidátní listiny stran sdružených se sice sečtou každá zvlášť, avšak při rozdělování mandátů se počítají jako jediná listina a přikáží se jim mandáty společně.

Pro případ, že tímto způsobem nebyly obsazeny všechny mandáty, určuje § 46, že se přikáží zbývající mandáty postupně stranám, které při dělení podle § 45 vykazaly největší zbytek dělení, jsou-li však zbytky dělení u několika stran sobě rovny, přidělí se mandát straně, která dosáhla většího počtu hlasů, a je-li i počet hlasů stejný, rozhodne los.

Nemůže býti pochyby o tom, že »počtem hlasů« v § 46, jsou